

ارزیابی روشهای مختلف تشخیصی در عفونتهای قارچی ناخن

دکتر مطهره کریم زادگان نیا^۱، اکرم میرامین محمدی^۲، دکتر علیرضا فیروز^۳، دکتر محمدرضا شیدفر^۴
۱- متخصص آسیب شناسی، ۲- کارشناس ارشد قارچ شناسی، ۳- استادیار، گروه پوست؛ مرکز آموزش و پژوهش بیماریهای پوست و جذام، ۴- استادیار قارچ شناسی، دانشکده بهداشت؛ دانشگاه علوم پزشکی تهران

آزمایش شد. جوابهای هر آزمایش بدون اطلاع از جوابهای دیگر ثبت گردید. وجود علائم بالینی به همراه حداقل یک آزمون مثبت به عنوان تشخیص انیکومایکوزیس در نظر گرفته شد و حساسیت روشهای فوق در تشخیص انیکومایکوزیس مقایسه گردید.

یافته‌ها: حساسترین روش ترکیب دو آزمون PATH-PAS و اسمیر بود (حساسیت ۹۸٪). اختلاف معنی‌داری بین حساسیت اسمیر و آسیب‌شناسی وجود نداشت. ولی دو روش PATH-PAS و کشت اختلاف معنی‌دار داشتند.

نتیجه‌گیری: روش PATH-PAS یک روش ساده و بسیار حساس در تشخیص عفونتهای قارچی ناخن می‌باشد.

واژه‌های کلیدی: ناخن، انیکومایکوزیس، پاتولوژی، تشخیص

فصلنامه بیماریهای پوست، زمستان ۱۳۸۴؛ ۲۶: ۱۰۰-۹۵

مقدمه: در حال حاضر تشخیص انیکومایکوزیس بر اساس علائم بالینی، آزمایش مستقیم و کشت قارچ می‌باشد اما بر اساس بررسیهای انجام شده، روشهای آسیب‌شناسی از حساسیت بالاتری نسبت به سایر روشهای موجود برخوردار است.

هدف: ارزیابی روش آسیب‌شناسی در تشخیص انیکومایکوزیس در مقایسه با روشهای اسمیر و کشت.

روش اجرا: از ۹۶ بیمار مشکوک به انیکومایکوزیس یک نمونه ناخن توسط ناخن‌گیر گرفته شد. سپس ناخن گرفته شده را به ۴ قسمت تقسیم کرده و یک قسمت آن را ذخیره کردیم. یک قسمت دیگر در فرمالین ۴٪ گذاشته شد و به روش آسیب‌شناسی بررسی گردید (PATH-PAS). یک قسمت دیگر آن در محیط مایکوزیل آگار و ساپورود کستروز آگار کشت داده شد و کشتها به مدت ۴ هفته در محیط اتاق نگهداری گردید. قسمت دیگر توسط اسمیر مستقیم با پتاس ۱۰٪

مقدمه

انیکومایکوزیس عفونت قارچی ناخن است که بوسیله قارچهای درماتوفیت، قارچهای غیردرماتوفیتی و یا مخمرها ایجاد می‌شود. انیکومایکوزیس تنها علت اختلالات ناخنی نیست اما مهمترین علت است و ۴۰٪-۱۸٪ تغییرات ناخنی

مؤلف مسئول: دکتر علیرضا فیروز- تهران، خیابان طالقانی غربی، شماره ۷۹

را شامل می‌شود. از سوی دیگر ۳۰٪ از عفونتهای قارچی را انیکومایکوزیس تشکیل می‌دهد (۴). تشخیص انیکومایکوزیس بایستی توسط روشهای آزمایشگاهی تأیید گردد زیرا بیماریهای متنوعی شامل پسوریازیس؛ لیکن پلان، آگروما و همچنین بسیاری از گونه‌های قارچی ممکن است علائم بالینی مشابه انیکومایکوزیس ایجاد کنند. بنابراین آزمایشهای قارچ شناسی ضرورتاً بایستی بر روی